

стерство, „азъ не мога да лижа това, което съмъ плюль“ — това е човѣкътъ, когото „Софиянецъ“ не отдавна възхваляваше като „cœur antique, esprit droit“. Станчевъ крещѣлъ, че народътъ щѣлъ да изпрати сжщитѣ депутати въ бждещето Народно събрание, той не се мѣнѣлъ. Свършено. — По коридоритѣ хулили княза, че е нѣмецъ, вършилъ противъ конституцията, ще направимъ революция. Отишли си. Съжалявамъ, че не видѣхъ тѣзи разнovidни физиономии. Илия Цановъ извикалъ, когато четенето било свършено и Каравеловъ захваналъ да говори, да не говори, князътъ вече се е изказалъ. Нѣкои наскочили по столоветѣ. Стамболовъ (болень) и Горбановъ отсѣгтствували. Приставъ съ стражари обсадилъ сградата. — Сега настѣпва обратъ. Силно правителство. Отидохъ у Стоилова. Тамъ бѣше и Грековъ, Стоиловъ криеше предъ мене работата, ала азъ отъ думитѣ на Давидова знаехъ за нея; една статия въ „Bulgarische Correspondenz“ съветваше днесъ заранѣта такова разрешение. Зименъ вѣтъръ сушеше калѣта, на пѣтъ за въ кѣщи купихъ си бастунъ и мастило, отидохъ у дома за дрехата си противъ снѣгъ. Малко хора се срѣщатъ по улицитѣ, весели лица, депутатитѣ се изпокриха (министерскитѣ портфейли), *vergnügte Gesichter*. — Отидохъ у Стоилова въ канцеларията, гдето Hoggue и Адженовъ съставяха телеграма за агенцията Хавасъ. — *Bon mot* на Давидова къмъ Стоилова тѣзи дни: какво ще правятъ либералитѣ съ отговора на тронната речъ, попиталъ Стоиловъ; Давидовъ: *ils en torcheront le cul*. Говорихъ насаме съ Стоилова; кореспонденция за *Augsburger Allg. Zeitung* и *Politik*. „Collectivnote“ на Великитѣ сили. — Бурмовъ билъ на 11 часа при княза, князътъ му предалъ указа съ заповѣдъ да се запази въ тайна; князътъ му казалъ, че ще бжде изключенъ отъ министерството, по другъ начинъ ще се погрижатъ за него. Бурмовъ любопитенъ да узнае какъ, за смѣнъ: *Monseigneur — et puis, et puis* [господарю и после, после] (Стоиловъ съжалява, че нѣма сенатъ). Бурмовъ въпрѣки това съобщилъ тайната на Балабанова. Ликуването на двамата господа. Горбановъ билъ у тѣхъ, Бурмовъ е напълно въ ржцетѣ на Балабанова. Стоиловъ е възмутенъ. Цачевъ *gâte la chose* [разваля работата], говори, че знаелъ отъ порано. — *Kleine Menschlein* [малки човѣчета], Анастасиади търсилъ Стоилова. — Взети сж мѣрки на телеграфа, не се пропусчатъ телеграми съ остри думи противъ княза. Окржжни писма сж изпратени до губернаторитѣ, началниците и агентитѣ. Кикеровъ бди?

Вечерѣта имаше *dîner* у Давидова: Начовичъ (сега на външнитѣ работи), Грековъ, Горбановъ, Стоиловъ, азъ и после Лишинъ. За пръвъ пѣтъ влизахъ въ руското консулство, проста каменна кѣща (по-рано турски телеграфъ), рогазки и килими, малко елегантностъ. Князътъ (спонтанно съ